

Sygn. akt V KK 335/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **G. B.**

skazanego z art. 284 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 października 2021 r.

z urzędu kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 21 grudnia 2020 r., sygn. akt XVII Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 3 października 2019 r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł

- 1. na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 w zw. z art. 429 § 1 w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.**

UZASADNIENIE

G. B. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 3 października 2019 r., sygn. akt III K (...), na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności za to, że w okresie od 12 października do 27 listopada 2009 r. w nieustalonym miejscu przywłaszczył odebrane od Z. D. G. w dniu 12 października 2008 r. i powierzone mu na przechowanie psy o łącznej wartości 83.500 zł. Sąd obciążył ponadto oskarżonego obowiązkiem naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Z. D. G. kwoty 72.000 zł. Orzekł też wobec oskarżonego zakaz zajmowania stanowisk w

stowarzyszeniach i organizacjach, których celem działania jest ochrona praw zwierząt na okres 5 lat.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wnieśli oskarżony osobiście oraz jego obrońca.

Obrońca oskarżonego zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że oskarżony dokonał przywłaszczenia psów, a nadto naruszenie art. 284 § 2 k.k. oraz rażącą niewspółmierność kary. Wniósł przy tym o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie zawieszenie wykonania bezwzględnej kary pozbawienia wolności na okres próby.

W sporządzonej przez siebie apelacji G. B. zaskarżył wyrok w całości i zarzucił mu naruszenie przepisów postępowania: art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. oraz art. 4,7,410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. a także naruszenie art. 248 § 2 k.k., ewentualnie rażącą niewspółmierność wymierzonych mu kary i środka karnego. Podnosząc powyższe, oskarżony wniósł o uniewinnienie, względnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy w całości Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka E.D. oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw wyceny wartości psów.

Sąd Okręgowy w P., wyrokiem z dnia 21 grudnia 2020 r., sygn. akt XVII Ka (...), zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby. W pozostałym zakresie wyrok Sądu Rejonowego został utrzymany w mocy, a oskarżonego obciążono kosztami procesu za postępowanie odwoławcze, w tym opłatą za obie instancje w wysokości 180 zł.

Obrońca oskarżonego wywiódł kasację od wyroku Sądu odwoławczego, zarzucając:

- mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia rażące naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 115 § 2 k.k., poprzez jego błędne zastosowanie, polegające na pominięciu okoliczności wskazujących na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego G. B., w tym rodzaju i charakteru naruszonego dobra, zamiaru i motywacji wyżej wymienionego oraz sposobu i okoliczności

popęłnienia czynu, który miał bezpośredni związek z ochroną zdrowia i życia ratowanych zwierząt,

- mogące mieć istotny wpływ na treść orzeczenia rażące naruszenie prawa procesowego, tj. art. 167 k.p.k. poprzez niedopuszczenie dowodu z przesłuchania świadka E. D., prokuratora Prokuratury Rejonowej w P., na okoliczność faktu, iż prokuratura miała wiedzę o miejscach przechowywania dowodów rzeczowych zabezpieczonych w toku postępowania karnego przeciwko Z. D. G..

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na wniesioną kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w P. wniósł o uznanie jej za niedopuszczalną z mocy ustawy i, w konsekwencji, odmowę jej przyjęcia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego jest niedopuszczalna z mocy ustawy, wobec tego należało pozostawić ją bez rozpoznania.

W toku kontroli wyroku Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy w P. dokonał jego zmiany, polegającej na warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej względem G. B. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności na okres 5 lat próby. Tym samym, skazany stał się podmiotem, któremu – w związku z treścią art. 523 § 2 k.p.k. - nie przysługuje prawo do wniesienia kasacji. Przepis ten stanowi bowiem, że kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionych z powodu uchybień rangi bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 k.p.k. lub tzw. kasacji nadzwyczajnych, tj. wywiedzionych przez Prokuratora Generalnego i Rzecznika Praw Obywatelskich, a w sprawach dotyczących naruszenia prawa dziecka, także Rzecznika Praw Dziecka.

Autorem kasacji złożonej w niniejszej sprawie jest obrońca skazanego, nienależący do kręgu podmiotów wyposażonych w możliwość zaskarżenia na korzyść wyroku skazującego na karę z warunkowym zawieszeniem wykonania. Zarzuty kasacji wskazują zaś na naruszenie prawa inne niż określone w art. 439 k.p.k. W związku z tym kasacja obrońcy G. B. jako nie spełniająca wymogów

ustawowych nie powinna być przyjęta do rozpoznania. Skoro jednak tak się nie stało i taką kasację przedstwiono do rozpoznania Sądowi Najwyższemu, należało orzec jak w postanowieniu.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto zgodnie z art. 637 § 1 w zw. z 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.